

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
kovo mėn.
17
šeštadienis
Nr. 23 (997)
★

Kaina 15 kap.

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba įpareigojo respublikos partinius, tarybinius ir žemės ūkio organus, remiantis milžiniška pagalba, kurią teikia TSKP Centro Komitetas ir TSR Sąjungos Ministrų Taryba, dėti visas pastangas atsilikimui žemės ūkyje likviduoti, iš pagrindų pagerinti vadovavimą žemės ūkiui ir sumaniai rūpintis kiekvienu kolūkiu ir tarybiniu ūkiu atkreipiant ypatingą dėmesį į atsiliekiančius kolūkius ir tarybinius ūkius. Visomis priemonėmis remti kolūkių pirmininkų ir kolūkinto aktyvo iniciatyvą, skirtą visuomeniniam ūkiui stiprinti ir vystyti. Neleisti administravimo vadovaujant kolūkiams ir surasti praktinius kelius kiekvieno kolūkio ekonomikai pakelti.

Iš LKP Centro Komiteto ir LTSR Ministrų Tarybos nutarimo apie priemones įvykdyti TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimui „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui pakelti“.

TSKP Centro Komitete ir TSR Sąjungos Ministrų Taryboje

TSKP Centro Komitetas ir TSR Sąjungos Ministrų Taryba apsvairstė klausimą dėl žemės ūkio artelės įstatų ir dėl tolesnio kolūkiečių iniciatyvos vystymo organizuojant kolūkinę gamybą

ir tvarkant artelės reikalus, o taip pat klausimą dėl mėnesinio kolūkiečių savimo bei darbo papildomo apmokėjimo kolūkiuose ir priėmė šiais klausimais tokius nutarimus:

Dėl žemės ūkio artelės įstatų ir tolesnio kolūkiečių iniciatyvos vystymo organizuojant kolūkinę gamybą ir tvarkant artelės reikalus

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba teikia pirmąją reikšmę visokeriopam kolūkių visuomeninio ūkio vystymui bei stiprinimui, smarkiam visų žemės ūkio gamybos šakų pakėlimui remiantis tolesniu darbo našumo augimu, valstybės teikiamos organizacinės bei techninės pagalbos kolūkiams didinimu bei vystymu pačių kolūkių ir kolūkiečių iniciatyvos kolektyvinį ūkį organizuojant bei tvarkant sutinkamai su vietinėmis sąlygomis.

Vadovaujant Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei, mūsų šalyje, industrializavimo pagrindu, buvo įvykdytas ištisinis kolektyvizavimas. Kaime sukurta nauja socialistinė santvarka, kuri iš pagrindų pertvarkė gamybą ir dešimčių milijonų valstiečių buitį pagrindus. Vietoj išskaidyto ir primityvaus valstiečių ūkio šalyje sudaryta stambi kolektyvinė žemės ūkio gamyba, įgalinanti plačiai taikyti naująją techniką, naudoti visus priešakinio mokslo pasiekimus ir duoti daugiau prekinės produkcijos. Kolūkinė santvarka, sukūrusi naują socialistinę organizaciją ir didesnę darbo našumą, atvėrė platų kelią į pasiturimą gyvenimą visiems tarybinio kaimo darbo žmonėms. Organizuojamos kolektyvinius ūkius, Komunistų partija ir Tarybų valstybė vadovavosi ir vadovaujasi tuo, kad didžiausias darbo našumas ir tolesnis naujos visuomeninės drausmės stiprėjimas kolūkiuose gali būti pasiekti tikrai remiantis kolūkiečių—vyrų ir moterų—tikrai saviveiksmišku bei aktyviu dalyvavimu valdant artelės ūkį.

Didelę reikšmę stiprinant kolūkinę santvarką turėjo tai, kad Antrojo kolūkiečių suvažiavimo buvo priimti Pavyzdiniai žemės ūkio artelės įstatai, kuriuose buvo

apibendrintas iki to laiko sukauptas kolektyvinio ūkininkavimo patyrimas. Nuo to laiko, kai buvo priimti įstatai, praėjo daugiau kaip 20 metų. Per šį laiką įvyko stambūs pakitimai kolūkinio kaimo gyvenime, sukauptas naujas, turtingas daugiapusiško visuomeninio ūkio statybos patyrimas. Išaugo kolūkinės valstietijos politinis sąmoningumas,—ji geriau supranta bendravaltystinius interesus,—dar labiau sustiprėjo darbininkų klasės ir valstietijos sąjunga esant vadovaujančiam darbininkų klasės vaidmeniui. Sudaryta nauja materialinė-techninė kolūkinės gamybos bazė.

Šiuo metu kolūkiuose beveik pilnutinai mechanizuoti visi lauko darbai, didinamas darbų mechanizavimas gyvulininkystėje ir kitose kolūkinės gamybos šakose. Išsiplėtė ir sustiprėjo kolūkių savitarpio santykiai su mašinų-traktorių stotimis, kurios dabar yra lemiamą jėgą keliant kolūkių visuomeninį ūkį. Šalyje sustambinti kolūkiai. Mašinų-traktorių stotys ir kolūkiai sustiprinti vadovaujančiais kadrėmis ir specialistų kadrėmis. MTS ir

kolūkiams dabar paprastai vadovauja prityrę darbuotojai, sugebantieji praktiškai spręsti stambaus daugiapusiško ūkio organizavimo klausimus. Įgyvendinamos svarbios valstybinės priemonės pakelti kolūkių ir kolūkiečių materialiniam suinteresuotumui žemės ūkio gamybos vystymu. Įvesta nauja žemės ūkio planavimo tvarka, kolūkiams suteikta galimybė patiems, remiantis valstybinėmis prekinės produkcijos apimtys užduotimis, planuoti viso visuomeninio ūkio vystymą, prisitaikant prie vietinių sąlygų taip, kad būtų gauta kuo daugiausia žemės ūkio produkcijos iš kiekvieno šimto hektarų žemės ūkio naudmenų sunaudojant kuo mažiau darbo ir lėšų produkcijos vienetai.

Šiomis sąlygomis, kai kolūkinė statyba pakilo į naują savo vystymosi pakopą ir kolūkiams tenka spręsti naujus uždavinius toliau keliant žemės ūkio gamybą, Pavyzdiniai žemės ūkio artelės įstatai jau neapima visų įvairiapusiško kolūkių gyvenimo ir veiklos pusių, eile atvejų apriboja jų iniciatyvą nu-

statant tokią visuomeninio ūkininkavimo tvarką, kuri labiausiai atitinka konkrečias kolūkio darbo sąlygas.

Gausiuose laiškuose, kuriuos gauna TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba iš kolūkių bei kolūkiečių, pateikiami pasiūlymai pakeisti kai kuriuos Pavyzdinių žemės ūkio artelės įstatų nuostatus ir ypač keliama klausimai dėl sodybinių sklypų paskyrimo tvarkos bei jų dydžio, dėl kolūkinio kiemo asmeninėje nuosavybėje esančių gyvulių skaičiaus, dėl kolūkių ganyklų naudojimo tvarkos, darbdienų minimumo nustatymo, kolūkiečių pašalinimo iš kolūkių, pajamų paskirstymo, kolūkių valdybų teisių išplėtimo ir kiti klausimai. Kolūkiečiai teisingai nurodo, kad Pavyzdiniuose žemės ūkio artelės įstatuose numatytas sodybinių sklypų paskyrimas kolūkiniams kiemams, nepriklausomai nuo to, kaip kolūkio darbingieji nariai dalyvauja visuomeninio ūkio gamyboje, prieštarauja kolūkių organizacinio-ūkinio stiprinimo uždaviniams. Neretai nepareigingi kolūkiečiai, išdirbantieji mažai darbdienų, o kartais ir žmonės, kurie faktiškai yra nutraukę bet kurį darbo ryšį su kolūkiu, turi didelius sodybinius sklypus, naudojami kolūkių ganyklomis, gauna kitas kolūkiečiams nustatytas lengvatas ir tuo pačiu metu nevykdo elementarių kolūkio narių pareigų. To išdavoje atsitinka, kad sąžiningai dirbantiems kolūkiečiams tenka visa atsa-

komybė už kolektyvinio ūkininkavimo rezultatus, už ūkio prievolių valstybei įvykdymą, o nepareigingi kolūkiečiai, nedirbdami visuomeniniame artelės ūkyje naudojami visomis kolūkiečio lengvatomis ir išpučia savo asmeninį ūkį, darydami žalą visuomeniniam ūkiui, tai yra darydami žalą bendriems visų artelės narių interesams.

Visas kolūkinės statybos patyrimas įtikinamai rodo, kad kolūkiečių asmeniniai poreikiai gali būti kuo pilniausiai patenkinti tik visapusiškai vystant visuomeninę kolūkių gamybą. Asmeninis sodybinis kolūkinio kiemo ūkis turi būti pagalbinio pobūdžio, jis būtinas, kol visuomeninis kolūkio ūkis nepakankamai išvystytas, tam, kad vienu metu pilnu mastu būtų patenkinti ir visuomeninio kolūkio reikalai, ir asmeniniai kolūkiečių poreikiai. Reikalai kiekviename kolūkyje turi būti tvarkomi taip, kad visuomeninis ūkis nuolat vystytųsi, gamintų daugiau žemės ūkio produkcijos ir šiuo pagrindu vis pilniau būtų patenkinti valstybės, kolūkių ir kolūkiečių poreikiai šiai produkcijai. Mūsų šalyje jau yra nemaža kolūkių, kuriuose žemės ūkio produktų gamyba pasiekė tokį lygį, kai natūralinės ir piniginės pajamos, kolūkiečių gaunamos pagal darbdienius iš visuomeninio ūkio, tiek padidėjo, kad kolūkietis nesuinteresuotas turėti asmeninį pagalbinį ūkį tokio dydžio, koks įstatų numatytas. Todėl reikia siekti, kad visuose kolūkiuose visuomeninio ūkio valdmuo kolūkiečių pajamose sistemingai didėtų, ir visos kolūkiečių reikmės iš esmės būtų patenkinamos iš visuomeninio ūkio, ir pajamos, gaunamos iš dalyvavimo kolūkinėje gamyboje, sudarytų pagrindinę bendrą kolūkiečių pajamų dalį, o sodybinis sklypas ir pajamos, gaunamos iš jo, tikrai turėtų pagalbinę reikšmę ir patenkintų daugiausia asmeninius kolūkiečių poreikius šviežioms daržovėms, vaisiams, uogoms ir kad sodybinuose sklypuose būtų veisiami sodai, uogynai, pagražinantieji kolūkiečių buitį.

Savo laiškuose daugelis kolūkiečių pasisako už tai.

(Nukelta 1 4 psl.).

Lenkijos Jungtinės Darbininkų partijos Centro Komitetui Lenkijos Liaudies Respublikos Ministrų Tarybai Lenkijos Liaudies Respublikos Valstybės Tarybai

Brangūs bičiuliai! Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas, TSRS Ministrų Taryba ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas reiškia gilią užuojautą Lenkijos Jungtinei Darbininkų partijai, Lenkijos vyriausybei ir lenkų tautai mirus LJDPC CK Pirmajam sekretoriui draugui Boleslavui Bierutui—didžiajam lenkų tautos sūnui, įžymiajam tarptautinio komunistinio ir darbininkų judėjimo veikėjui.

Boleslavo Bieruto mirtis—sunkus praradimas lenkų tautai, Tarybų Sąjungos

tautomis, didžiajai socialistinių šalių sandraugai, viso pasaulio darbo žmonėms. Draugo Bieruto asmenyje Lenkijos Jungtinė Darbininkų partija ir visa lenkų tauta neteko savo išmėginto politinio vadovo ir kovos už socializmo statybą organizatoriaus.

Šlovingas Boleslavo Bieruto gyvenimas ir veikla bus įkvepiantis pavyzdys kovoje už triumfą komunizmo idėjų, kurioms tarnauti draugas Bierutas paskyrė visas savo jėgas.

TARYBŲ SĄJUNGOS
KOMUNISTŲ PARTIJOS
CENTRO KOMITETAS

TSRS AUKŠČIAUSIOSIOS
TARYBOS PREZIDIUMAS

TSR SĄJUNGOS
MINISTRŲ TARYBA

Pavasario sėjai reikia ruošti ryžtingai

Praeitų metų „Skodinio“ kolūkiečių žemdirbių darbo rezultatai nenudžiugino net jų pačių. Tik atskirose III laukininkystės brigados dirvose vasarinių-grūdinių kultūrų derlius viršijo 5 cent iš ha. Giliau laukininkystės brigados laukuose vidutiniškai iš vieno ha vasarojaus prikulta vos po 1,8 cent grūdų, o nekuriuose plotuose negrįžo net sėkla. Ne geriau užderėjo ir techninės kultūros: kukurūzus pasėjus 49 ha plote derlių teko nuimti tik nuo 7 ha. Mažai pajamų kolūkiui davė ir linai. O tai atsitiko todėl, kad pavasaris kolūkiečių žemdirbių užtiklo nepasiruošusius.

Kolūkiečiai įsitikino, kad žemas laukų derlingumas trukdo vystyti ir kitas ūkio šakas, silpnina kolūkiečių ekonomiką. Todėl, jau nuo rudens ruošdamiesi šių metų pavasario sėjai, stengiasi nebekartoti praėjusių metų klaidų. Tačiau, kad šiame darbe nėra trūkumų, pasakyti negalima.

KĄ PASĖSI, TĄ IR PIAUSI

Šią visiems žinomą liaudies patarėlę patvirtina praktika, nes iš blogos sėklos nors ir gerai paruoštoje dirvoje niekad neišaugs gausus derlius. Negalima sakyti, kad tai pamiršo „Skodinio“ kolūkiečiai žemdirbiai. Jie siekia, kad pavasarį kolūkiečių dirvas būtų išberta tik kondicinė sėkla, o jų sieklus patvirtina darbai. Supylus pavasario sėjai reikiama kiekį sėklos, imtasi jos paruošimo. Pastaruoju metu visa grūdinių kultūrų sėkla jau išvalyta, sandėlininko P. Jonuškos sandėliuose patikrintas jos daigumas. Nekondicinę „Gražučių“ kviečių veislės sėklą numatyta pakeisti. Blogiausia tai, kad, nesant tipinių sandėlių, sėkla laikoma per daugelį vietų, mažose, blogai įrengtose klėtyse, todėl grūdų priežiūra reikalauja žymiai daugiau darbo jėgos.

BALTARUSIJOS TSR. Vitebsko srities Toločinsko rajono Partijos XVIII suvažiavimo vardo kolūkis turi nedaug žemės — 1.072 hektarus. Bet čia ji ūkiškai išnaudojama. Kolūkiečių valdyba, vadovaujama V. J. Fiodorovičiaus mobilizuoja kolūkiečius tolesniam kolūkiečių stiprinimo organizacinių ūkinių požiūriais, žemės ūkio produktų gamybos padidinimui, nuosekliai išnaudojant visus vietinius rezervus. Kolūkiečių pirmininkas V. J. Fiodorovičius atkakliai talko praktikoje kas nauja, pažangą. Jis daug rūpinosi grūdų ūkiu, kaip žemės ūkio gamybos pagrindu, stiprinimu.

Mūsų laukuose kukurūzai pasirodė visai neseniai, — sako drg. Fiodorovičius, — bet jie daug padėjo stiprinant kolūkiečių ekonomiką.

Praeitais metais kukurū-

ŠIUO METU PRISIMENAMI IR KALVIAI

— Plūgų, akėčių, kultivatorių turime pakankamai, kalviai juos baigia paruošti lauko darbams, — sako kolūkiečių pirmininkas Vl. Janilionis. Tačiau ne visus jo žodžius patvirtina tikrovė. Galima patikėti, kad pavasarį greičiau pritrūks artojų, negu plūgų, bet kad tie plūgai ir kitas inventoriai bus laiku paruoštas darbui, tai dar didelis klausimas. Po inventorizacijos padaragai nebuvo sugabenti į vieną vietą, todėl ir dabar dar ne visi suvežti prie kalvės. O kalvė kolūkyje tik viena, kurioje dirba du kalviai. Negalima pasakyti, kad kalviai J. Kulikauskas ir K. Bliumas dirba blogai, bet, negaudami konkrečių užduočių ir iškovoję mėnesinį pastovų darbadienį, žinoma, neskuba. O čia dar vienas kitas privatininkas prašo pakaustyti arklių, sutaisyti roges, ir kaip gi atsisakys, jeigu čia pat sumoka grynais... O kolūkiečių inventoriaus remontas taip ir tęsiasi ir, kada tas baigsis, dar neaišku.

KAS SVARBIAUSIA — TĄ PAMIRŠO

Ne tik žemės ūkio specialistas, bet ir kiekvienas kolūkiečių puikiai žino, kad, kaip beįdirbtum žemę, kokią ją bepasėtum sėkla, bet, jeigu dirvai neduosi trąšų, negausi ir derliaus. Be abejo, tai žino ir skodiniečiai, bet, matyt, pamiršo kaip tik tuo laiku, kada reikėtų prisiminti. Iš tvartų iki šiol teišvežta vos apie 200 tonų mėšlo, ir ne

į laukus, bet čia pat, prie tvartų.

— Į laukus jau išvežėme apie 100 tonų durpių, — sako žemės ūkio specialistas A. Martišiūnas. Bet tos durpės ne iš kur kitur, kaip iš Šepetos durpių-kraiko fabriko, ir ne kitokios, o kraikui skirtų atliekos, kurios išvežtos ne į laukus, o supiltos klojime.

— Mineralinėmis trąšomis patrešime pavasarį žiemkenčius, daugiameses žoles, pievas, cukrinius runkelius. Į bulvėms, kukurūzams, daržovėms skirtas dirvas išvešime durpių-mėšlo kompostą, — sako kolūkiečių vadovai. Planai gražūs, bet kada gi jie bus įgyvendinti? Juk dabar jau metas dirbti, o ne planuoti!

Praeitų metų klaidos — skauda pamoka ne tik kolūkiečių valdybai, bet ir visiems kolūkiečių nariams. Todėl reikia pasiekti, kad panašūs trūkumai nebesikartotų. O tai užtikrins tinkamas pasiruošimas pavasariui. Reikia ne tik paspartinti žemės ūkio inventoriaus remontą, nedelsiant vežti į laukus vietines trąšas, bet iš anksto paskirstyti laukininkystės brigadose darbo jėgą, sukomplektuoti įrankius, padargus, kad jau dabar kiekvienas žemdirbys žinotų, kur ir ką jis dirbs, kokių inventorių naudosis. Žemdirbių tarpe reikia vystyti socialistinį lenktyniavimą už kuo spartesnį pasiruošimą pavasario sėjai.

Šių uždavinių atidėlioti negalima, ir kolūkiečių valdyba turi užtikrinti nenukrypstant jų įgyvendinimą.

St. Juozaitis

KOLŪKIO PIRMININKAS — CENTRINĖ FIGŪRA KOLŪKINĖJE GAMYBOJE

Kukurūzų gamybos padidėjimas sustiprino kolūkiečių ekonomiką

zais buvo apsėta 58 ha dirvų. Jiems skyrėme iš rudens suartas bulvianas ir daržus. Patrešėme kompostu vidutiniškai po 25–35 tonas iš ha. Laiku ir gerai buvo įdirbta žemė prieš sėją. Pasėta agrotechniškai geriausiu laiku. Pasirodžius daigams dirvą suakėjome. Kas dvi-tris savaites valėme ir purenėme tarpelius. Du kartus papildomai trešėme mineralinėmis trąšomis.

Kruopštus kolūkiečių darbas davė ir tinkamus rezultatus: iš kiekvieno hektaro vidutiniškai gauta po 280 cent žaliųjų masės, o 16 ha plote po 750 cent stiebių bei lapų ir po 40 cent bulvių. Vienai karvei vidutiniškai pagaminome po 10 tonų silos, o motininėms kiaulėms — po 3 tonas. Be to, 26 ha plote išauginom kukurūzus žaliajam konvejeriui.

Per metus vidutiniškai iš vienos karvės primelžta po 4.847 kilogramus pieno — 130 kg daugiau negu praėjusiais metais. Pakilo pro-

dukcija ir tvartinio gyvulių laikymo metu.

Organizavę kiaulių penėjimą per ištisus metus, vienam 100 ha dirbamos žemės

mės mes pagaminome daugiau kaip po 40 cent kiaulienos.

Mūsų darbo patirtis parodė, kad kukurūzai Baltarusijoje gali duoti aukštus derlius, tik reikia kruopščiai dirbti.

Šiais metais Partijos XVIII suvažiavimo vardo kolūkiečių nariai nusprendė išauginti

dvigubai didesnę kukurūzų derlių. Dar rudenį išskirti ir kukurūzų auginimo grandims pritrūktinti derlingiausi plotai. Parsigabenta reikiama kiekiai mineralinių trąšų, į laukus vežamos vietinės trąšos — po 40 tonų iš ha. Kolūkiečiai — kukurūzų auginimo mokosi agrotechnikos ratelyje.

Svarbią vietą kolūkiečių ekonomikoje užima linininkystė. Praeitais metais linais buvo apsėta 80 ha dirvų. Kiekvienas hektaras davė po 7,06 cent sėmenų ir 24,95 cent pluošto. Piniginės pajamos iš linininkystės sudarė 2.371.302 rublių.

Vystantis visuomeniniam ūkiui gerėja ir kolūkiečių buitį. Radifikuoti ir elektrifikuoti kolūkiečių ir visuomeninių pastatai. Šiais metais už darbadienį išduota po 13 rublių, 3,5 kg grūdų, 4 kg bulvių ir pakankamai pašarų kolūkiečių gyvuliams.

Partijos XVIII suvažiavimo vardo kolūkiečių nariai, apsvaistę TSKP XX suvažiavimo medžlagą, įsiparei-

Pamirštas svarbus klausimas

„Vėžionių“ kolūkiečių pirminė partinė organizacija leidžia sienlaikraštį „KOLŪKIEČIŲ ŽODIS“.

Pastarajame sienlaikraščio numerioje vedamasis pavadinimas „Mūsų uždaviniai šeštajame penkmetyje“. Tačiau iš vedamojo skaitytojas taip nieko ir nesužino, kokius uždavinius artimiausiu metu stato partinė organizacija kolūkiečių valdybai, kolūkiečiams. Vedamasis parašytas iš viso... penkiaais abstrakčiais, nieko nepasakančiais sakiniais.

Straipsnyje „Fermos žiemės metu“ gerai vertinamas avių šėrikas Minkevičius, sąžiningai atliekantis savo pareigas. Jis gerai prižiūri avis, rūpinasi jų prieaugliu, kad išvengus kritimo ir tuo padidinus visuomeninių avių bandą. Taip pat gerai prižiūri arklius K. Krupenkinas ir D. Bartulis. Jų užlaikomi arkliai visuomet paruošti durpių išvežimui į laukus. Šiame straipsnyje taip pat rašoma, jog kolūkiečių arklių patalpinti penkiose vietose ir visose vietose jie yra skirtingo kūno stovio. Tai rodo, kad arklių priežiūra ne visur yra patikimose rankose, tačiau apsileidėlių, tinginių adresu straipsnyje kritikos nematyti.

Kolūkyje yra nemaža darbščių, gerų žmonių. Tuo įsitikini perskaitęs straips-

nį „Kolūkiečių darbo pirmūnai“. Tai pirmos laukininkystės brigados kolūkiečiai A. Jurėnas, J. Kriaučiukas, IV-osios brigados V. Kostinas, D. Kukenys ir kiti. Kai kurie darbštūs, nors ir pasenę kolūkiečiai. Jie iš anksto teiraujasi apie brigadininkų darbą, aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Kritikos susilaukia tinginiai ir girtuokliai P. Tauteris, V. Mikėnas, pro pirštus žiūrį į kolūkinę gamybą.

Kaip žinoma, vienas iš svarbiausių dabartinio darbo uždavinių yra geras pasiruošimas pavasario lauko darbams, sėjai. Tačiau apie tai, kaip kolūkyje ruošiamasi sutikti sėją, sienlaikraestyje visai neužsimenama. Tuo tarpu ne paslaptis, kad šių darbų eigoje yra nemaža trūkumų: nepatenkinamai vyksta sėklos valymas ir žemės ūkio inventoriaus remontas, 350 tonų durpių dar tebėra neišvežta į laukus, nevežamas mėšlas ir t. t. Tokio svarbaus klausimo, kaip pasiruošimas pavasario sėjai, negalima užmiršti.

„Vėžionių“ kolūkiečių partinė organizacija savo organą-sienlaikraštį „Kolūkiečių žodis“ turi leisti aktualesnį, nepamiršti einamojo darbo svarbių uždavinių, padaryti jį kovingu ir veiksmingu.

Į r u m p a i

◆ Subačiaus vidurinėje mokykloje įvyko atviras pirminės komjaunimo organizacijos susirinkimas. Į šlovingąsias komjauni-

mo eiles buvo priimta dar 8 moksleiviai.

Komjaunuolė J. Budrytė skaitė paskaitą tema „Komjaunuoliai — aktyvūs komunistų statytojai“.

Po susirinkimo VIII kl. moksleiviai inscenizavo pasaką „Raudonoji gėlė“.

K. Levinskas

Tėvų komitetas surengė vakarą. Programoje buvo išpildytas vieno veiksmo vodevilis „Nenuoroma žmona“ ir atliktos dainos.

A. Zimnickas

gojo šeštajame penkmetyje padidinti grūdinių kultūrų, linų pluošto, bulvių, cukrinių runkelių, mėšos ir pieno gamybą apie 1,4–3 karto, negu praėjusiam penkmetyje. Numato taip pat įtraukti į žemės ūkio apyvartą dešimtis ha žemės nusauginimo sistemų statybos ir pertvarkymo sąskaita. Nusi-brėžtuosius uždavinius šio kolūkiečių nariai pradėjo garbingai vykdyti.

Kolūkiečių žemdirbiai lenktyniauja už savalaikį pasiruošimą pavasario sėjai. Nuo t r a u k o j e: (iš kairės į dešinę): kolūkiečių pirmininkas V. J. Fiodorovičius, grandininkė V. P. Korotkaja ir laukininkystės brigados brigadininkas D. T. Chaleckis svarsto pasėlių išdėstymą kolūkiečių laukuose 1956 metais.

M. Minkevičiaus nuotr.

(TASS).

„STALINO KELIU“

Jie grįžo į gamybą

— Būsiu staliu! — tvirtai nusprendė demobilizuotas Juodosios jūros laivyno jūrininkas Bronius Šimkus. Jo noras išsipildė: šiomis dienomis drg. Šimkus priimtas į Kupiškio MTS dirbtuves staliaus darbu.

„Aušros“ kolūkyje vežant vietinės trąšas pasižymėjo traktorininkas Tautvilis Arlauskas, neseniai paleistas į atsargą Tarybinės Armijos jefreitorius. Armijoje Arlauskas buvo karinio ir politinio parengimo pirmūnu. Dabar, panaudodamas įgytą užsigrūdinimą, jis kovoja už kuo geresnį kolūkių pasiruošimą pavasario sėjai. Šiuo metu drg. Arlauskas su traktoriumi talkininkauja „Laukų spartuolio“ kolūkyje.

Remontuojant traktorius ir žemės ūkio mašinas Kupiškio MTS gerai užsirekomendavo demobilizuoti kariai, dabar traktorininkai, Pranas Bukys, Vytautas Smičius, šaltkalvis Vytautas Narkevičius.

Vien Kupiškio MTS priimta į darbą 12 demobilizuotų karių.

Į Skapiškio MTS šoferiu priimtas buvęs karys Bronius Bugailiškis, traktorininku—Alfonsas Vilėniškis.

„Vėžionių“ kolūkyje laukininkystės brigados brigadininku išrinktas buvęs seržantas Antanas Daukas.

Visa eilė demobilizuotų karių priimta į rajono pramkombinato įmonę.

D. Jankauskas

RUOŠIASI PAVASARIO SĖJAI

„Neries“ kolūkyje sparčiai ruošiamasi pavasario sėjai. Į laukus jau išvežta apie 1.500 t vietinių trąšų (durpių bei mėšlo). Išvežant trąšas aktyviai dalyvauja E. Kukenytė, A. Skrebys, A. Jankauskas, P. Bernatavičius ir kiti kolūkiečiai. Sandėlininko P. Alekno prižiūrimuose sandėliuose sėklos jau išvalytos

trijerių ir dabar valomos fuchtelio. III ir IV laukininkystės brigadose jau atremontuoti plūgai, spyruoklinės akėčios ir kt. inventorius. Kolūkių kalvis J. Vogulys ir žemės ūkio inventoriaus remontininkas jo žmona Bronė dienos darbo užduotis įvykdo po 110—120 proc.

N. Pakšys

Įvyko LDAALR pirminių organizacijų pirmininkų seminaras

LDAALR rajono komitetas (pirmininkas drg. Jelnionis) organizavo vienos dienos seminarą pirminių organizacijų pirmininkams.

Seminaro dalyviai buvo supažindinti su naujai iškilusiais uždaviniais plečiant LDAALR pirminių organizacijų darbo veiklą kolūkiniame kaime, mokyklose, įmonėse ir kt.

Pasisakęs drg. Garnys pabrėžė, kad kiekviena pirminė organizacija turi rūpintis sistemingu eilių augimu, materialinės bazės stiprinimu, veiklos išvystymu ne tik pačių narių, bet ir visuomenės tarpe.

LKP rajono komiteto organizacinio skyriaus inst-

ruktorius drg. Jugulys savo pasisakymą paskyrė nario mokesčio rinkimo, atsisakymo, o LLKJS RK instruktorius drg. Bagužis, —darbo planavimo LDAALR pirminėje komjaunimo organizacijoje klausimams. Rajono kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas V. Petrulis nurodė, kaip reikalinga praversti sistemingas treniruotes pirminės organizacijos sekcijose. Eilę vertingų patarimų LDAALR pirminių organizacijų stiprinimo klausimu pasiūlė drg. Jelnionis.

Klausimus pasisakiusiems pateikė Bogomolovas, Tomas, Buivydas ir kt. pasitarimo dalyviai.

P. Kalvelis

NA, IR TVARKA...

Man teko apsilankyti Kupiškio arbatinės bufete Nr. 1, kuris randasi Gedimino gatvėje Nr. 110. Minėto bufeto vedėja dirba Kriaucionienė. Mes su draugu norėjome nusipirkti pusę litro degtinės. Bufeto vedėja paprašė mus sėstis: — Aptarnausiu.

O kai mes pasakėme, kad norime išsinešti, tada Kriaucionienė pareiškė:

—O, ne! Išsinešimui pas mus

jokių pirkinių nėra, prašau gerti vietoj.

Snekėjom ir geruoju, ir „aukštesniu tonu“, tačiau bufeto vedėjos įveikti negalėjome. Mat, anot jos, dabar visame Kupiškioje nėra degtinės, o čia jums ne monopolis. Be to, jei pirsite degtinės, tai reiks palmti ir alaus, ir užkandos. —Dabar yra toks įstatymas,—aiškina vedėja,—kad išsinešimui nieko nėra,

o jeigu jums čia nepatinka, tai prašome nesilankyti ir mums neardyti nustatytos tvarkos.

Teko nusipirkti 2 bonkas alaus, 200 g dešros, 200 g duonos. Tik tada galėjome išsinešti puslitrį degtinės.

Idomu, ką galvoja aukščiau stovinčios organizacijos, ar klientas turi pildyti par-davėjo pageidavimus, ar pardavėjas—kliento?

J. Plūkas

Taip neturi būti

Gyventojai teisėtai nusiskundžia betvarke, viešpataujančia miesto pirtyje. Pirtis veikia tik šeštadieniais, todėl ne visiems ja įmanoma pasinaudoti. Laukiamajame visuomet pilna žmonių; eilės čia niekas nenustato, nes nėra specialiai tam išskirtos pirties darbuotojo. Jo nėra ir vyrų nusirengiamajame, nors drabužių spintelės be užraktų. Šalto vandens kranas sugadintas. Vyrų pirtyje ant langų prirašinėta įvairių necenzūruotų žodžių. Dažnai pritrūksta vandens. Pirties išskirta maža kuro, todėl žiemos metu nusirengiamajame kambaryje ypač šalta.

Kada gi, pagaliau, pirties direktorius įves joje reikiamą tvarką, ir pirtis pradės veikti ne vien tik šeštadieniais?

J. Daugirdas

„Adomynės“ kolūkių kolūkiečiai gerai pažįsta girtuoklį ir tinginį J. Tumonį, kuris visokiais būdais kenkia kolūkiui. Jis ardo visuomeninius pastatus, kurių dalį pardavė, o kitus pats kurena. Štai, išardyti visuomeninių svirnų priešvirniai, o visuomeninio klojimo, kur galima krauti javus, išardyta siena. Kolūkių vadovai tai gerai žino, bet jie J. Tumonio darbams, matyt, pritaria. Siemet jis—naktinis sargas. Kolūkių valdyba paskyrė Tumoniui arklių nuvažiuoti į fermą, nors nuo jo namų iki fermos yra tik pusė kilometro. Tumonis, paėmęs arklių, ramiai sau uždarbiavo: veždavo kolūkiečiams malkas, taip pat jis buvo nuolatinis vežėjas į turgų arba stotį. Gi po mėnesio Tumonis į fermą grąžino apluošintą arklių. Tačiau kolūkių valdyba jo nenubaudė.

V. Ulksnytė

Ant Kupiškio „Zoovetiekimo“ vaistinės durų aiškiai užrašyta, kad ji dirba nuo 9 iki 17 val. Deja, vasario 29, kovo 1 ir 2 dienomis ši vaistinė nedirbo, nors joje nebuvo nei revizijos, nei inventorizacijos, nei pagaliau, ant durų jokio skelbimo, kad vaistinė dėl tokių ar kitokių priežasčių uždaryta.

Pasirodo, vaistinės vedėja Čepienė kažkur išvyko asmeniniais reikalais, ir vaistinė liko „be vadovavimo“, o vietinės veterinarinės ligoninės vadovybė nesurado jokio žmogaus, kad pakeitus „nepamainomą“ darbuotoją.

„Kolūkiečiai“ klebena „Zoovetiekimo“ vaistinės duris, patyliukais keikiasi ir teisėtai klausia:

—Kodėl Čepienė vagia darbo dienas?

J. Domža

Vištos deda „auksinius“ kiaušinius

„Ateities“ ir „Palangos“ kolūkių valdybos, jų pirmininkai mažai rūpinasi paukštinkystės vystymu. „Ateities“ kolūkyje taip „stropiai“ vištos deda, kad 1956 metais kiekviena jų vidutiniškai tesudėjo 35 kiaušinius, o per šiuo ūkinių metų 5 mėnesius iš 410 „dėslių“ vištų gauta tik... 328 kiaušiniai. „Palangos“ kolūkyje nuo 1955 m. spalio mėn. 1 d. iki 1956 m. kovo mėn. 1 d. kiekviena višta sudėjo, imant vidutiniškai, vos... 1,3 kiaušinio.

Tikrai, faktais kalbant, šiuose kolūkiuose vištos sudea „auksinius“ kiaušinius, nes vieno kiaušinio savikaina siekia 50—80 rublių.

—Nė vienu ne mažiau, negu praeitą mėnesį!

A. Partikas savivaliauja

Daugelis kolūkiečių, stancijų pienui Palėvenės sviesto gamybos ceche, nusiskundžia nesąžiningu technologo A. Partiko darbu. A. Partikas, išdavinėdamas pieno statytojams koncentruotus pašarus, daro įvairias machinacijas. Koncentratai išdavinėjami ne kiekvienam iš eilės, tačiau pagal „pasirinkimą savo nuožūra“. Dažnai jis neišduoda viso kiekio, kartais perdaug palma pinigų. Taip neseniai atsitiko ir su „Lukonių“ kolūkių nariais Br. Murausku, P. Alekna ir kt. Apiprekinimo kvitai apskaičiuojami neteisingai: juose nedaromi atžymėjimai, kiek kolūkiečiai pašarų gavo, koks kiekis jam priklausė, nepaaimamas pašaras pašarų gavime. Aišku, tada A. Partikas dalį koncentratų gali panaudoti savo asme-

ninėms kiaulėms šerti. Kiaulių tvartu Partikas pavertė įmonės sandėliuką, kuriame anksčiau buvo laikomi degalai.

Neretai statytojams vietoj lieso pieno gražinamos vandeniu praskiestos pasukos. Kai kuriuose pieno separatoravimo punktuose, kaip Subačiaus stoties ir kt., trūksta malkų, tuo tarpu įmonės malkas A. Partikas naudoja savo reikalams ir dar net nuveža į Kupiškį. Įmonės kuro sandėlys nuplėštomis sienomis. Su pieno statytojais technologas elgiasi grubiai, „nemėgsta“ atsakinėti į jų klausimus, skundus.

Tokios pasipelnymo kombinacijos tarybinė įmonė svetimos, ir joms reikia greičiau padaryti galą.

P. Aukštuolis

Sukčių iš įmonės reikia vyti lauk

Nors jau ne kartą rajoniniame laikraštyje buvo kritikuota Puožo pieno nugriebimo punkto vedėja Masilionytė už nesąžiningą darbą, bet, turėdama gerus „užtarėjus“ Skapiškio sviesto gamybos ceche, ir toliau ramiai sukčiauja, sistemingai mažindama pristatytų pieno riebumą bei svorį. Pavyzdžiui, praeitų metų lapkričio mėn. 5 d. Savičiūnienei Onai visai neužrašė 21 kg pieno, o, be to, mokėjo už kg po 1,30 rub., nors ji pieną statė komiso pagrindais. Pil. Grigaliūnienei Aldonai nesumokėjo net už visą dekadą statytą pieną. O Masilionytė visada negražina priklausomo kiekio lieso pieno. Kada

pilietis pristato pieną valstybiniam supirkimui, jis turi gauti 75 proc. lieso pieno, o gauna tik 40—50 proc. Gi likusis liesas pienas eina asmeninių Masilionytės kiaulių penėjimui.

Tik vien dėl jos nesąžiningumo daugelis statytojų, kaip Jurėnas, Savičiūniene, Kelmas, Kriūkienė, Šlapelis ir kt., veža pieną į Skodinių, Tatkonų, Būtenų pienonugriebimo punktus, kurie yra du tris kartus toliau.

Reikia vieną kartą padaryti galą tokiems reikiams ir sukčių iš tarybinės įmonės vyti lauk.

A. Kmitas
P. Ešerys

KRITIKA PADĖJO

„Tuoj nuvažiuos...“

Taip pavadinta korespondencija tilpo š. m. vasario mėn. 11 dienos „Stalino keliu“ numerio 13(987) satyros skyrelyje. Joje buvo nurodomas Skapiškio MTS vadovų apsilėidimas aprūpinant „Artojo“ kolūki reikiama technika.

Korespondencijoje iškelti faktai pasitvirtino. Pritaikius eilę priemonių, padėtis ištaisyta: iškultos daugiametės žolės, kolūkyje dirba grūdų valomoji VIM, traktorinėmis rogėmis vežamos į laukus durpės.

TSKP Centro Komitete ir TSR Sąjungos Ministrų Taryboje

(Atkelta iš 1 psl.)

Būtina kolūkiams suteikti teisę patiems nustatyti kolūkinį kiemų sodybinių sklypų dydį, o taip pat spręsti kitus kolūkio vidaus gyvenimo klausimus kolūkių visuomeninio ūkio kuo sparčiausio pakėlimo ir kolūkiečių materialinės gerovės kėlimo interesais.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba pažymėjo, kad eilėje rajonų būna faktų, kai vietiniai partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai pažeidžia kolūkinę demokratiją, kai kolūkiams primetamos bendros, neatitinkančios konkrečių gamybos sąlygų ir ūkio vystymosi lygio, organizacinės formos ir ūkiniai normatyvai. Kartais net tokie kolūkių vidaus gyvenimo klausimai, kaip brigadų ir grandžių organizavimas, kolūkiečių darbo normavimas ir apmokėjimas, brigadininkų ir kitų kolūkio pareigūnų pareigų nustatymas, kuriuos sprendžiant turi būti ypač atidžiai atsižvelgiama į kiekvieno ūkio sąlygas, būdavo reglamentuojami iš viršaus. Vietoj kvalifikuotos pagalbos teisingai organizuoti kolūkiečių darbą, ištyrus kiekvieno ūkio sąlygas, kolūkiams buvo primetamos griežtai nustatytos darbų normos ir įkainiai, vienodi valdybinio aparato sudarymo normatyvai bei schemos ir t. t., nors kolūkių darbo sąlygos labai skirtingos.

Daugelis darbuotojų pamiršo, kad žemės ūkio artelė—tai kolektyvinis savanoriškai susivienijusių valstiečių ūkis ir kad patys artelės nariai tvarko artelės produktus bei turta ir vairoja jos veiklą sutinkamai su Tarybų valdžios įstatymais, partijos ir vyriausybės nutarimais, valstybės, kolūkių ir kolūkiečių interesais. Pamiršdami tai, tokie darbuotojai, užuot laiku nurodę, patarę kolūkiams, kaip teisingai organizuoti ir tvarkyti ūkį, neišnagrinėja reikalų padėties kolūkiuose, nesigilina į kiekvieno atskiro ūkio ypatybes ir praktiškai mažai padeda kolūkiams.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba nutarė:

Atsižvelgiant į tai, kad nuo to laiko, kai buvo priimti Pavyzdiniai žemės ūkio artelės įstatai, įvyko rimti pakitimai kolūkiniam kaime—sudaryta nauja materialinė-techninė bazė, sukauptas turtingas kolektyvinio ūkio organizavimo ir kolektyvinio ūkininkavimo patyrimas, išaugo kolūkinės valstietijos politinis sąmoningumas, kolūkiai sustiprinti prityrusiais kadrais, tiek nusiuntus iš miestų trisdešimtąstantininkus, tiek ir išugdžius iš kolūkinės valstietijos tarpo kadrus, sugebančius vadovauti stambiam daugia-

siškam ūkiui ir praktiškai teisingai spręsti kolektyvinio ūkininkavimo klausimus, šiomis sąlygomis kolūkiai patys gali dar savarankiškiau, negu iki šiol, spręsti kolūkinio gyvenimo klausimus, vadovaudamiesi bendralaudiniais valstybės interesais, kolūkių visuomeniniais interesais ir kolūkiečių asmeniniais interesais. TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba laiko reikalingu rekomenduoti, partiti kolūkiams, vadovaujantis svarbiausiu uždaviniu—užtikrinti smarkų žemdirbystės ir gyvulininkystės pakilimą, patiems papildyti ir pakeisti atskirus žemės ūkio artelės priimtų įstatų nuostatus, atsižvelgiant į vietines, konkrečias kolūkio sąlygas.

Darant pataisas, pakeitimus ir papildymus žemės ūkio artelės įstatuose, reikėtų turėti galvoje štai ką: Naujos žemės ūkio planavimo tvarkos pagrindu užtikrinti kuo racionaliausią kolūkiams priskirtos žemės, kaip pagrindinio kolūkio turto, naudojimą, pilnutinį kolūkio ir MTS gamybos priemonių, darbo jėgos naudojimą, neproduktyvių piniginių, natūralinių išlaidų ir darbo sąnaudų, administracijos-valdymo išlaidų sumažinimą. Tuo pagrindu žymiai pakelti kolūkiečių darbo našumą ir padidinti žemės ūkio produkcijos gamybą—pagrindinį kolūkio visuomeninio ūkio pajamų ir kolūkiečių materialinės gerovės augimo šaltinį;

Nustatyti kolūkinį kiemų sodybinių sklypų dydį atsižvelgiant į kolūkiečio šeimos darbingų narių gamybinį dalyvavimą visuomeniniame artelės ūkyje. Nustatant sodybinių sklypų dydį remtis tuo, kad kolūkiečių šeimos, kuriose yra darbingų kolūkiečių, nedirbančių kolūkyje arba nepakankamai dirbančių visuomeniniame artelės ūkyje, turėtų sodybinės žemės mažiau, negu kolūkyje sąžiningai dirbančių kolūkiečių šeimos. Kartu nereikia leisti, kad sodybinės žemės fondas būtų didinamas iš kolūkio visuomeninių žemių, o atvirkščiai, reikia siekti, kad jis būtų sumažintas, kadangi žemės naudojimas visuomeniniame ūkyje, esant mašinų-traktorių stotyse daug technikos ir aukštam mechanizavimui, bus nepalyginamai naudingesnis, ir kolūkiečiai galų gale gaus žymiai daugiau pajamų;

Nustatyti skaičių gyvulių, esančių kolūkinio kiemo asmeniniame naudojime, atsižvelgiant į vietos sąlygas, turint galvoje, kad eilėje rajonų, kurie Pavyzdinių žemės ūkio artelės įstatų yra priskirti žemdirbystės rajonams su išvystyta gyvulininkyste, ir buvusiuose pusiauklajoklinės

ir klajoklinės gyvulininkystės rajonuose ryšium su dideliais ūkių tipų pakitimais, įvykusiais pastaruoju metu, vargu ar reikalinga palikti anksčiau nustatytą gyvulių skaičių, kurį gali turėti kolūkinis kiemas;

Nustatyti privalomą darbadienių minimumą, vadovaujantis darbo sąnaudų poreikiais visuomeniniame kolūkio ūkyje, o taip pat paruošti išdirbio normas ir darbuikainius darbadieniais, atsižvelgiant į mechanizavimo lygį ir sąžiningai dirbančių kolūkiečių pasiektą faktinį išdirbį ir būtinumą ekonomiškai naudoti darbadienius;

Visapusiškai naudoti kolūkiečių materialinio suinteresuotumo kolūkio visuomeninės gamybos vystymu principą, skatinti geriau dirbančius artelės narius, įvesti mėnesinį kolūkiečių avansavimą—svarbų akstiną darbo našumui kelti ir sudaryti šiam tikslui reikalingus pereinamus natūralinius ir piniginius fondus.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba rekomenduoja kolūkiams palikti traktorininkams ir kitiems traktorių brigadų darbininkams, kurie nuolat dirba mašinų-traktorių stotyje ir gyvena kolūkyje, sodybinius sklypus tokių dydžių, kurie nustatyti kolūkiniams kiemams. Tuo atveju, jei traktorininkų ir kitų MTS nuolatinių darbininkų šeimų darbingi nariai neišdirba kolūkyje nustatyto darbadienių minimumo, tai kolūkiečių visuotinio susirinkimo nutarimu sodybinio sklypo dydis jiems gali būti sumažintas.

Žemės ūkio artelės įstatai su įneštomis į juos pataisomis, pakeitimais ir papildymais, priimti visuotiniame kolūkiečių susirinkime ir užregistruoti rajono vykdomajame komitete, yra pagrindinis žemės ūkio artelės veiklos įstatymas ir jų laikymasis yra privalomas visiems šio kolūkionariams.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba laiko neteisingu, kad kolūkiečių visuotinių susirinkimų nutarimai pašalinti artelės narius iš kolūkių, sumažinti sodybinius sklypus ir kai kuriais kitais klausimais rajonų vykdomųjų komitetų pakeliami be žemės ūkio artelių narių žinios. Tai duoda pagrindo nepareigingiems kolūkiečiams nesiskaityti su viso kolektyvo nuomone ir interesais, menkina visuotinių susirinkimų vaidmenį ir mažina kolūkiečių atsakomybę už jų priimtus nutarimus.

Todėl būtų tikslingiau, kad kolūkiečių skundai dėl pašalinimo iš kolūkio, sodybinio sklypo sumažinimo ir kitais klausimais, kuriuos gauna rajonų vykdomieji komitetai, pakartotinai būtų svarstomi visuotiniame kolūkiečių susirinkime,

kurio nutarimas po to būtų galutinis.

Ryšium su tuo, kad eilėje kolūkių kai kurie nepareigingi kolūkiečiai, ypač priemiestiniuose kolūkiuose, ir atskiri asmenys, gyvenantieji kolūkinio gyvenviečių teritorijoje, nedirba visuomeninio našaus darbo, tai yra sistemingai nedirba kolūkiuose, valstybinėse įmonėse ir įstaigose arba kooperatinėse bei visuomeninėse organizacijose, bet naudojasi lygiomis sąlygomis su sąžiningai dirbančiais kolūkiečiais, būtų teisinga, kad kolūkiai šios kategorijos asmenų atžvilgiu patys spręstų, ar jiems reikia suteikti galimybę naudotis sodybiniais sklypais, ganyklomis ir šienaujamosiomis pievomis.

Atsižvelgiant į tai, kad eilėje stambių kolūkių, kurie turi keletą gyvenamųjų punktų, sunku reguliariai šaukti kolūkiečių visuotinius susirinkimus, tikslinga, kad kolūkiai patys, priklausomai nuo sąlygų, nustatytą tvarką, kur turi būti svarstomi ir sprendžiami

mi vieni ar kiti kolūkinio gyvenimo klausimai: ar visuotiniuose susirinkimuose, ar kolūkiečių renkamų įgaliotinių, patikėtinių susirinkimuose, ar brigadų susirinkimuose.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba atkreipė partijos rajonų, sričių, kraštų komitetų ir sąjunginių respublikų kompartijų CK, rajonų, sričių, kraštų vykdomųjų komitetų, autonominių ir sąjunginių respublikų Ministrų Tarybų dėmesį į tai, kad tolesnis kolūkiečių iniciatyvos vystymas organizuojant kolūkinę gamybą ir tvarkant artelės reikalus nemažina, o kelia partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų atsakomybę už reikalų būklę kolūkiuose ir reikalauja pakelti politinio ir organizatorinio darbo lygį kaime, pakelti kolūkiečių kūrybinį aktyvumą, paleisti į darbą visas socialistinio žemės ūkio jėgas bei priemones ir pakelti mūsų kadrų atsakomybę už reikalų padėtį kiekviename kolūkyje.

Dėl mėnesinio kolūkiečių avansavimo ir darbo papildomo apmokėjimo kolūkiuose

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba pažymėjo, kad pastaraisiais metais padidėjo kolūkių piniginių pajamų ir daugiau išduodama kolūkiečiams pinigų už darbadienius. Tačiau kolūkiuose esanti praktika, kai pagrindinė pajamų dalis, kurią reikia paskirstyti pagal darbadienius, išduodama kolūkiečiams tik pasibaigus ūkiniams metams, nepakankamai padeda didinti žemės ūkio produktų gamybą ir neatitinka uždavinių toliau kelti kolūkiečių materialinį suinteresuotumą visuo-

meninio ūkio vystymu.

Daugelis kolūkių taiko pažangesnę pajamų paskirstymo sistemą, kai avansai kolūkiečiams išduodami kas mėnesį už visus darbadienius, išdirbtus visuomeniniame ūkyje. Kolūkiečiams avansuoti kolūkiai sudaro pereinamuosius pinigų ir maisto produktų fondus.

Mėnesinis kolūkiečių avansavimas yra svarbus akstinas darbo našumui kelti kolūkiuose, kelia darbadienio vaidmenį ir kolūkiečių suinteresuotumą visuomeninio ūkio vystymu.

(Tęsinys sekančiame numeryje).

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

SKELBIMAI

KUPIŠKIO VARTOTOJŲ KOOPERATYVO NARIŲ-PAJININKŲ ŽINIAI

Kooperatyvo narių - įgaliotinių susirinkimas savo nutarimu 1956 m. vasario mėn. 26 d. nustatė terminą pakeisti narių knygeles iki 1956 m. balandžio mėn. 1 dienos.

Prašome visus kooperatyvo narius - pajininkus iki minėto termino pakeisti knygetes.

Be to, primename, kad išmokamas dividendas iš 1955 m. pelno, kurį prašome atsiimti galimai greičiau.

Išmokėjimas vyksta kooperatyvo kontoroje Kupiškio m., Vytauto g-vė Nr. 8.

Kupiškio vartotojų kooperatyvo valdyba

Reikalingi darbininkai durpių gamybai Naivių durpyne Kupiškio rajone. Mokamas progresyvinis atlyginimas, duodama nemokama specapranga, veikia parduotuvė, padengiamos

darbininkų buto nuomos išlaidos.

Darbo pradžia 1956 m. balandžio mėn. 3 d. Kreiptis į durpyną arba telefonu: Rokiškis, 81, Durpyną kontora.

Administracija

Pil. Žinkas Bronius, s. Tomo, gyv. Kupiškio rajone, Palėvenės apylinkėje, Mutkūnų kaime, iškėlė ištuokos bylą Šlapelytei — Žiuknei Bronislavai-Elzbietai, d. Prano, gyv. Vabalninko rajone, Sodelių apylinkėje, Mėlynų kaime. Bylą nagrinės Vabalninko rajono Liaudies teismas.